

L.S.,

December 1984; opnieuw de laatste maand van een jaar die wij meebelevén.

Nu anders dan andere jaren? In't algemeen gesproken niet. Het leven ging voort - en wij ook. Dat is zo voor wie deze regels kan lezen; tegelijkertijd zijn wij ons er dan van bewust dat er lege plaatsen zijn. Dat betekent vrijwel steeds dat er sprake is van een gemis en van verdriet en heel vaak ook van zich dankbaar herinneren.

Dat laatste is toch een heel bijzonder element in ons leven.

Bijna een jaar is de stad Sloten nu onderdeel van de gemeente Gaasterlân - Slea (een goede naam voor die nieuwe gemeente, daaruit blijkt o.a. dat uit twee bestaande gemeenten één nieuwe is gevormd). Die herindeling van gemeenten kwam, dat wisten we. Er is veel over gepraat, tegen en (soms) voor zijn bij voortdurend geuit. In een democratisch bestuurd land kan dat en moet dat ook. Dit eerste jaar leverde uiteraard, de mensen emotioneel rakende zaken op. Het stadhuis geen stadhuis meer; als ik dat neerschrijf besef ik enigermate wat dat voor het gemeenschapsleven betekent. Zeker, ik weet best dat u daar niet iedere dag bij stil staat, maar een gemis is het zeker. Ook hier geldt dat het leven voort gaat en na verloop van tijd zal't wel zo zijn dat het gewend zijn aan het nieuwe overheerst.

Uw vertegenwoordigers in de gemeenteraad zullen daar hun bijdrage aan kunnen leveren - want ook nu bent u goed vertegenwoordigd.

Op 29 dec. '83 kwam de raad van de (toenmalige) gemeente Sloten voor de laatste keer bijeen; ik bewaar daaraan heel goede en fijne herinneringen, niet in de laatste plaats omdat ik toen ere-burger van Sloten mocht worden. Sijdsdien heeft Sloten als wapenspreuk "Wysheid is better as macht". In de Bijbel in de Friese taal zijn ook een aantal apokriefe boeken opgenomen. In één daarvan (Baruch) wordt als vrucht van het betrachten van de wijsheid genoemd:

"Ljocht op dyn paad en frede".

F. Faber

De Warme Bakker - Deel 2

Zoals in 1926 de bakkerij door de vader van Piet Smit aan de voorstreek nr. 114 van bakker Klarenberg werd overgenomen, kan nog vermeld worden dat deze laatstgenoemde de bakkerij begon in genoemd pand in het jaar 1890. In 1926 was dus de start van de vader van Piet en men begon met het venten van zelfgebakken brood door middel van het vervoer per paard en wagen, niet alleen in Sloten, maar ook in de wijde omgeving.

Op zekere dag, (het was zo'n nieuwe hengst niet meer), lag het paard dood in de stal, grote consternatie, dat wel. Vanzelfsprekend moest het venten doorgang vinden en werd zodoende die dag in grote haast een transportfiets gekocht. Een paar jaar later, (de bestellingen vlogen in die dagen de pan uit, of liever gezegd de bakkerij uit gezien de goede kwaliteit), werd noodgedwongen een bakfiets met grote trekhond aangeschaft.

De hond was genaamd "Hekkie", omdat hij niet over een hek kon springen. Vele oudere inwoners van het stadje Sloten en omgeving zullen deze hond wel niet vergeten zijn.

Verschillende keren kwam het voor dat wegens bepaalde omstandigheden en bovendien wanneer de kar geladen was, de bakfiets met de hond en de broodinhoud in Het Diep onderdompelde, hetzij door de gladheid van de weg of door een kat van de buurman, die Hekkie niet aardig vond. Alleen de vissen hadden een goede dag, maar Piet had die dag een strop en zag zich genoodzaakt een voorraad extra brood te bakken zij het dan in de na-ochtend in plaats van 's nachts.

Eerst jaren later kocht Piet een bromfiets met achter op de bagagedrager een hele grote rietenmand. De zaken breiden zich nadien steeds verder uit en het gevolg daarvan was de aankoop van een bestelauto. Een van de verhalen over het venten met brood kan wonderlijke gevolgen hebben. In de eerste jaren dat Piet zich daar mee bezig hield, kwam hij op een boerderij in Sondel.

De inwoners waren op oudere leeftijd. De vrouw was zeer slecht ter been en zij verzocht Piet om eens te kijken in de broodtrommel. Piet deed terstond een rare ontdekking, een grote muis beet hem rap in de duim, waarvan hij nog dagen last had.

Op verschillende feesten in Sloten en elders gingen Piet en zijn vrouwtje op velerlei verzoek ter plaatse oliebolle bakken en kunnen zich nu herinneren dat er het duizenden geweest moeten zijn.

In het Talma Hiem te Balk werden gedurende 12½ jaar op de donderdagmiddag door beiden een honderdtal bewoners bezocht, hoofdzakelijk voor de verkoop van banket en snoep.

Het was een belevenis om op die middag bij die oudjes te vertoeven.

De laatste jaren, ook vanwege de touristen en watersporters, die Sloten bezochten, was de vraag groot naar suikerbrood en Friese duimpjes.

De bakkerij draaide daarom in de zomermaanden op volle toeren.

Piet had zich een dag verslapen en om acht uur 's morgens stonden er al bij Jantsje in de winkel een tiental klanten die allen suikerbrood of Friese duimpjes wilden kopen. Jantsje liep naar Piet toe in de bakkerij, maar Piet zie tegen haar: "Laat de klanten maar even wachten, laat hen maar in de keuken en schenk hen maar in van de koffie die staat te pruttelen en geef er maar koek bij".

Toen de klanten de koffie hadden opgedronken en de gesneden koek verorberd hadden, waren inmiddels het suikerbrood en de duimpjes gereed. De diverse klanten vonden het maar een geweldige service, hetgeen al ras als een lopend vuurtje door zeilers en touristen werd rondgebazuind.

Helaas konden de vroege kopers de volgende dag stond geholpen worden en dus: " GEEN KOFFIE EN OP WAS DE KOEK."

EINDE VERHAAL.

Het "Huis met den Luifele" te Sloten

Vervolg

Op 28 mei 1815 heeft er rond de Luifel een nieuwe beroering plaats.

Het heeft na de dood van Hendrik Lolkes (voornoemd) dan ca. 2 jaar leeggestaan.

Op de dagen, voorafgaand aan deze schone meidag, heeft een zekere Gerke-Hessels Vogelvanger (oud 28 j.) wat al te dicht in de buurt geweest van Ybeltje Visser; met alle gevolgen vandien.

Als onze vriend Gerke echter tracht, zich aan de werkelijkheid te onttrekken, wordt hij hardhandig door de bevolking van Sloten onder de Luifel door in het huis gezet; dit om zijne zedelijke verplichtingen met Ybeltje na te komen; zoals het netjes geformuleerd in de Stadschroniek is opgenomen.

De 1^e officiële verkoping die is na te gaan, rond de Luifel - vindt plaats ten overstaan van notaris Elzer te Lemmer (1861), (voordien wat het bij "onderhandsche" afspraken e.d. verhandeld).

Het huis was gelegen aan Het Diept (zoals dat toen werd genoemd) in het verlengde van wat eveneens toen heette de "vismarkt" en begrensd door het Achterom, waarlangs de "Oude Wyk" tot aan wat nu de "Mallemok" is stroomde.

Na reeds genoemde wederwaardigheden beleefde de Luifel op 11 sept. 1868 een nieuwe episode in haar bestaan.

Bewoner is dan Uilke Wopkes die naast turfschipper, koster, voorlezer en voorzanger in de N.H. Kerk is. Op genoemde datum volgt voor hem ontslag uit deze functies (na gepleegd overleg met het Provinciaal College van Toezicht) wegens verregaand misbruik van sterke drank en de zich voorgedaan hebbende ernstige tonelen bij de verhuur van zitplaatsen, onlangs gehouden. Als in Sloten "het gilde" der turfschippers hand over hand toeneemt, is omstreeks 1870 bewoner Berend-Klazes met vrouw (in de wandeling genoemd Berend-Sjutsje).

Alhoewel de naam der vrouw niet bepaald klinkend is te noemen volgens de nu geldende begrippen; was het beslist wat wij in het Fries aanduiden, geen "Sjutsje Door omgang met meerderen (laten we het noemen "gegadigden") raakte Sjutsje "in den verwachtinghe", waarbij geen rechte dader in eerste lijn was te vinden.

Boze tongen beweren dat Berend toen geld is geboden, een skûtsje heeft gekregen voor turfvervoer en als beloning verder het Huis met den Luifel.

Hoe het zij, in elk geval woonden zij er tot 1883 blij en gelukkig.

Rond de eeuwwisseling komt het huis in bezit van Wiebren Klijsma, bakkersknecht bij de Firma Landman en de Jong, samen met zijn vrouw behorend tot een oud Slotens geslacht, worden zij in de omgang genoemd Wiebrems-Iebel (vrouw heette Ybeltje).

Voornoemde Klijsma stamde uit een geslacht van streng reformatorisch gehalte en had in zijn familie mensen van formaat, die tijdens het "Reveil" in de Ned. Herv. Kerk een belangrijke rol speelden.

Al was hij maar een éénvoudig burger, toch was hij in heel zijn optreden en leefwijze, maar bovenal door zijn beginselvastheid zo ongeveer de ziel van de "Hervormde zaak" in Sloten en het was dan ook geen wonder, dat in de jaren volgend op 1886 vanuit het Huis met de Luifel aktie op aktie volgde om te proberen de broeders en zusters die gemeend hadden te moeten "doleren" terug te winnen voor de oude "Vaderlandsche Kerk", zoals Wiebren het keer op keer kernachtig uitdrukte en bij elke keer als hem dat gelukte de oude "Princenvlag" van het luifeldak liet waaien.

Als ook deze bewoners zijn vertrokken, Wiebren gestorven, opgevolgd door zijn zoon Tjeerd, die er tot in de twintiger jaren in woonde, heeft het huis nadien nog diverse mensen binnen zijn muren gekend, tot op de dag in maart 1971 toen twee Utrechtenaren het in hun bezit kregen en die het hopelijk als hun "Sticht" willen behouden, behoeden en beschermen.

Parochiekerk H. Fredericus bestaat 50 jaar. Het was zondag 28 oktober, een mooie feestdag voor onze parochie.

In een feestelijke eucharistie-viering herdacht de parochiegemeenschap, dat 50 jaar geleden die nieuwe R.K. Kerk in gebruik werd genomen. Pastoor Altenburg ging voor in deze feestelijke viering in het fraai versierde kerkgebouw. Het kerkkoor, dat voor deze gelegenheid versterkt was door zangers uit naburige parochies, zong zeer verdienstelijk een Gregoriaanse Mis, terwijl ook het jeugdkoor zich liet horen in een mooi Maria lied. Pastoor Altenburg was terecht trots op het 50-jarig kerkgebouw, dat een grote plaats inneemt in onze parochiegemeenschap.

Het heeft ons weer meer bewust gemaakt, aldus de pastoor, dat wij God's volk zijn, die in dit kerkgebouw veel genade ons heeft geschonken en blijft schenken, waarvan dit kerkgebouw het teken en het middelpunt is, waardoor wij geholpen worden om, naar het voorbeeld van onze Heer, zo goed mogelijk trachten te leven. Mogen wij samen een levendige parochie zijn en dat het ook zo mag blijven in de toekomst, maar wel met ons aller steun.

Tot slot van de dienst werd het indrukwekkende "Te Deum Laudamus" (U God loven wij) gezongen. Nadat het dankgebed van de kerk "Te Deum Laudamus" had geklonken, werd aan dhr. de Boer de pauselijke onderscheiding "Pro Ecclesia et Pontifice" uitgereikt, vanwege zijn zorg voor de kerk en parochiegemeenschap. Jarenlang was hij als kerkmeester en collectant werkzaam. Mw. de Boer kwam de eer toe, haar man deze onderscheiding op te spelden, omdat ook zij haar man gedurende al die jaren bij zijn werk heeft gesteund. Ook werd aan dhr. de Boer een oorkonde uitgereikt en aan mw. de Boer bloemen aangeboden, waarna het echtpaar terecht een applaus kreeg. Na afloop van de kerkelijke plechtigheid was er een gezellige receptie in "De Poarte" en gelegenheid dhr. en mw. de Boer te feliciteren, waarvan een veelvuldig gebruik werd gemaakt. Tijdens de receptie bracht het zangkoor nog een drietal liederen ten gehore, waarna dhr. de Boer zijn dank uitsprak voor de ontvangen onderscheiding.

Hjir en Hjoed

Berne: 12 sept.'84 Henderika Risselada
Troud: 21 sept.'84 Hielke Roosjen
Renske van Randen

Stoarn: 27 sept.'84 Klaasje Haarsma-Poepjes

Nije ynwenners: Hilda Ottema, 't buitenland 32
Dhr. T.J. Werkman, dûbelstrj. 193
Mw. A.W.M. Hettinga, " "
Fam. Langeveld, Lindengracht 9

Ofreizge
ynwenners: Tjitske v/d Meer, B.H. Mulierstr. 20
Dhr. S.J. Gielink, B.H. Mulierstr. 2^e
Dhr. J. A. Gelderblom, Hearewal 60
Mw. A.H.E. Collier, " "

Ferhuzing
yn'e stêd: Dhr. H.A. Baard, Dûbelstrj. 189^b
(mei nij adres) Fam. H. van Dijk, Kerksteeg 50
Fam. B. Dijkstra, Arjen Rypkemawei 10

S.O.S.

Pieter Haringsma (mûglik in neikomling fan it romrofte
skaai de Harinxma's?) sit yn'e lytse loege!

Pieter, ús stedsomropper, dy't simmers yn ús stedsje
as in stoaterske hoanne it heechste liet kraaid, is:

IN FEAR UTSKUORD!

sa'n moaie grutte wite fear, dy't pronke op syn swarte
hoannekaam, is wei.

Is der faaks ek ien, dy't him hjir oan helpe kin?

S.O.S.

Aktie Gaasterlân - Sleat

In de vorige stadsomroeper hebben wij u een verslag gegeven over de totstandkoming van de naam Gaasterlân - Sleat in de raadsvergadering.

Helaas moeten wij hier een vervolg op schrijven. Zoals velen van u reeds bekend is, kwam er vanuit Oudega een aktie tot stand welke gericht was tegen bovengenoemd besluit.

Vanuit hun standpunt wel begrijpelijk, doch wel erg laat. Beter was geweest deze aktie vóór de raadsvergadering te organiseren; ± 67% van de bevolking was het niet eens met het raadsbesluit en wilden de naam Gaasterland handhaven.

Maar ja, afspraak is afspraak. Een gemeenteraad kan zich niet gedragen als een klein jongetje, welke zijn vriendje met de belofte van een snoepje van eigen erf lokt, om hem daarna een pak slaag te geven.

De meerderheid van de raad deed dit ook niet en hield voet bij stuk.

Jammer van die ene partij die ons na de verkiezing vergeten was.

Vanuit de V.V.D. is men in beroep gegaan bij de Raad van Staten.

Ook de aktiegroep ging in beroep.

We wachten maar af.

-/-/-

VUURWERK - PAS OP!!!

De stadsomroeper wil elk er nog eens opwijzen dat gebruik van div. "Vuurwerk" met de nodige zorg dient plaats te hebben : Alle vuurwerk is gevaarlijk voor ogen + handen.

Bij het afsteken dus goed opletten. Niet achteloos weggooien - denk om oude mensen en kinderen en let op onze dieren!!!

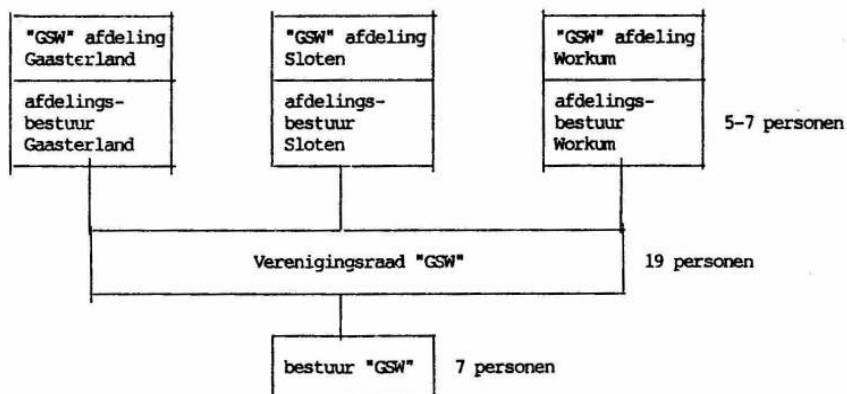
Zoals u wellicht bekend is, is het Gemeentelijk Woningbedrijf Sloten met de Woningstichting in de gemeente Gaasterland, alsmede met de Woningbouwvereniging " Volkshuisvesting " Workum een fusie aangegaan m.i.v. 1 januari 1984

Wij hopen hierdoor efficiënter te kunnen werken om zodoende de belangen van de huurders nog beter te kunnen dienen.

Om de huurders zoveel mogelijk te betrekken bij het volkshuisvestingsgebeuren heeft het bestuur bewust gekozen voor de verenigingsvorm.

De naam van de nieuwe bouwvereniging luidt: Woningbouwvereniging " Gaasterland, Sloten, Workum ", afgekort G.S.W. en is gevestigd te Balk.

De structuur van de nieuwe vereniging ziet er schematisch als volgt uit:

De vereniging heeft dus 3 afdelingen, n.l. afdeling Gaasterland, afdeling Sloten en afdeling Workum.

Op 15 oktober j.l. heeft de afdelingsvergadering Sloten voor het eerst vergaderd en tot bestuurslid van de afdeling Sloten zijn toen gekozen:

1. de heer H.Brouwer, Kapelstreek 220
2. de heer M.H.Knot, Burg.G.H.Mulierstr. 11
3. de heer K.van Strien,M.v.Coehoornstr. 6
4. de heer D.Leentjes, Bolwerk NZ 202
5. de heer K.de Groot, Heerenwal 67

De belangrijkste taak van het afdelingsbestuur is het toewijzen van woningen.

In de verenigingsraad hebben namens de afdeling Sloten zitting:

1. de heer H.Brouwer, Kapelstreek 220
2. de heer M.H.Knot, Burg.G.H.Mulierstr.11
3. de heer K.van Strien, M.v.Coehoornstr.6

De verenigingsraad is het hoogste orgaan. Het bestuur van de woningbouwvereniging " GSW " is dus verantwoordelijkheid verschuldigd aan de verenigingsraad. In het bestuur heeft namens de afdeling Sloten zitting de heer K.de Groot , Heerenwal 67

Om de huurders zoveel mogelijk inspraak te geven binnen de nieuwe vereniging roept het bestuur daarom alle huurders en huursters op om lid te worden van de nieuwe woningbouwvereniging.

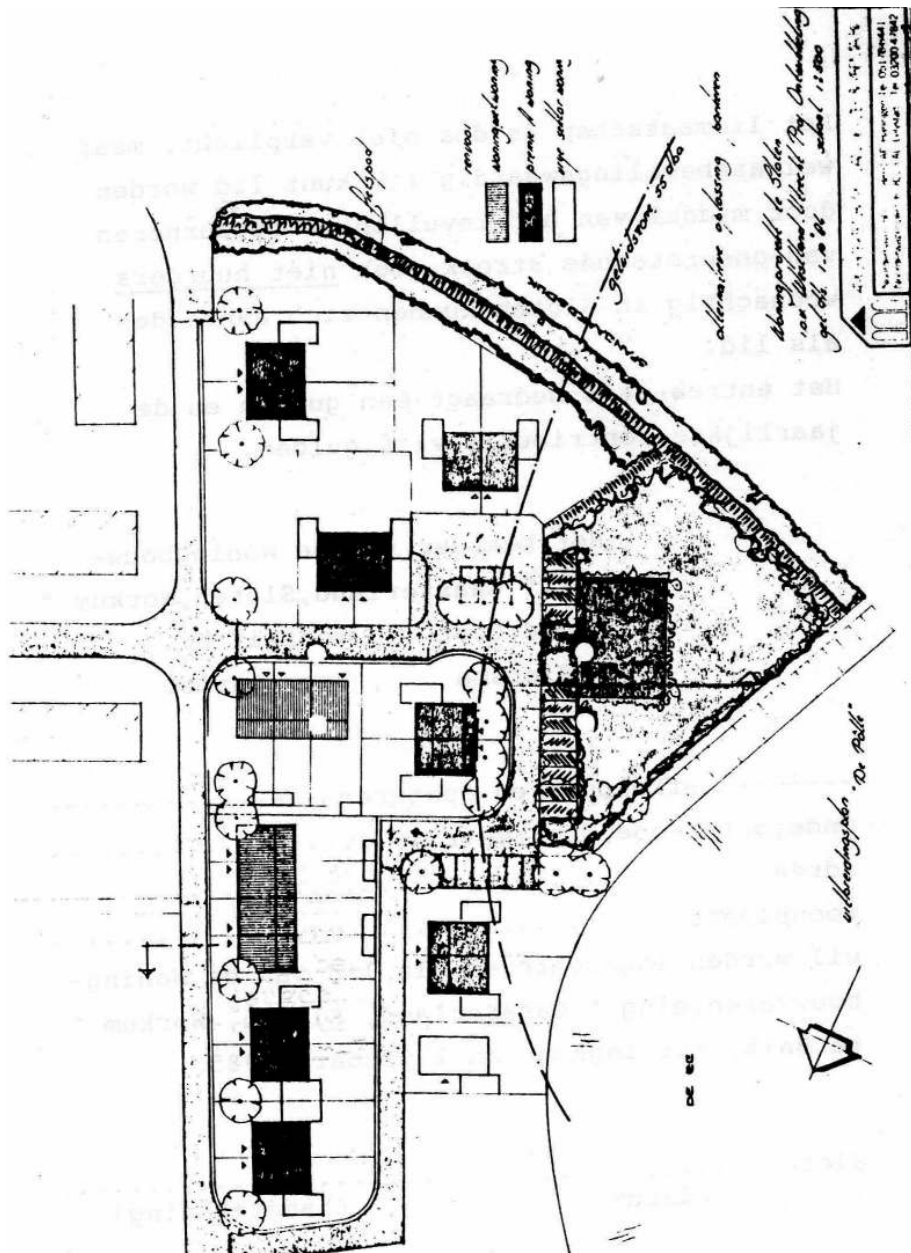
Het lidmaatschap is dus niet verplicht, maar wel aanbevelingswaardig ! U kunt lid worden door middel van het invullen en retourneren van onderstaande strook. Ook niet huurders woonachtig in Sloten kunnen zich aanmelden als lid.

Het entree-geld bedraagt één gulden en de jaarlijkse contributie vijf gulden.

Het bestuur van de Woningbouw-
ver." Gaasterland, Sloten, Workum "
J.v.d.Goot , voorzitter.
J.Wiersma , secretaris.

-----afknippen en opsturen-----
Ondergetekende, dhr./mevr.....
adres ,
woonplaats ,
wil worden ingeschreven als lid van de Woning-
bouwvereniging " Gaasterland, Sloten, Workum "
te Balk, met ingang van 1 januari 1985.

Sloten, (datum) (handtekening)

Money paid to Helen
100 William Street, New York
get the 1.00 school 1.00

"De Pölle"

Uit kranteberichten heeft u kunnen opmaken, dat de gemeenteraad een voorbereidingsbesluit heeft genomen voor de ons welbekende Pölle.

Dat wil zeggen dat hiervoor nu een bestemmingsplan wordt voorbereid.

Wat betekent dit nu voor de woningbouw op korte termijn?

Door zo'n voorbereidingsbesluit kan erop het bestemmingsplan worden vooruit gelopen en dat houdt in, dat er in principe nu al woningbouw mogelijk is, zij het dan dat Gedeputeerde Staten moet verklaren hiertegen geen bezwaar te hebben.

Het wachten is nu op het indienen van bouwplannen door de project-ontwikkelaar en vervolgens het groene licht van achtereenvolgens B & W en Gedeputeerde Staten.

Naar verwachting zullen de bouwplannen binnenkort worden ingediend en zal het gaan om, zoals u op de tekening hiernaast kunt zien, 7 woningwetwoningen, 14 premie A en 1 vrije sector woning.

Sloten, 5-11-'84

In het door de K.R.O. georganiseerde schaaktournooi voor de Nederlandse schaakjeugd, wist onze plaatsgenoot Sipco Reekers (11 jaar) in de 3^e ronde de 1ste prijs te behalen. Sipco, die visueel gehandicapt is, heeft hiermee een bijzondere prestatie geleverd. Wij bieden hiermee Sipco onze hartelijke gelukwensen aan en wensen hem ook in de volgende ronden veel succes.

---.

Gebouw "De Poarte"

Voor de herindeling was ons gebouw "De Poarte" een gemeentelijk zaak.

Het beheer was in handen van een speciaal door de gemeenteraad ingestelde beheerscommissie.

De exploitatie-tekorten waren voor rekening van de gemeente en ook het bij de gemeente in beheer zijnde v/d Wal fonds droeg een behoorlijk steentje bij.

Begin dit jaar is er een gesprek geweest tussen de oude Poarte-commissie en burgemeester Pitlo, waarin werd besloten dat de gemeente het gebouw beschikbaar zou stellen en dat er een beheersstichting gevormd zou worden.

Deze stichting zou de exploitatie van het gebouw voor zijn rekening moeten nemen, gesteund door de in de nieuwe gemeente geldende subsidieverstreking.

In gesprekken met diverse verenigingen uit Sloten kwam de wens naar voren, om te komen tot de stichting van een sociaal cultureel centrum.

Hieraan wordt nu druk gewerkt en alles lijkt erop dat dit zal lukken.

Het nieuwe bestuur werd samengesteld uit leden van plaatselijk belang, toneelvereniging, interkerkelijke jeugdclub, feestcommissie en jeugdsos en bestaat uit de volgende personen; Liesbeth Muizelaar-Feenstra, Gerrit Verhoeff, Jan Oenema, Hilbrand de Vries en Nico Hendriks.

-.-.-.-.

Voor het volgende blad copie s.v.p. inzenden
vóór 28-02-'85.

Trouwen op zaterdag:

Zoals u allen wel bekend is, zijn er wat problemen geweest rond een huwelijksvoltrekking in ons voormalig stadhuis.

Om herhaling te voorkomen heeft het college van B & W deze zaak doorgenomen en is men tot de slotsom gekomen, om bij een trouwerij in Sloten een ambtenaar van de burgerlijke stand en een bode te laten opdraven, noodzakelijk is.

Vooraf op zaterdag zou dit zodanig kosten-verhogend werken, aldus het college, die de raad de vraag hebben voorgelegd of het nog verantwoord is om trouwen op zaterdag toe te staan.

Bij behandeling in de raad was de meerderheid van mening dat dit mogelijk moest blijven.

Het college deed de toezegging het kosten-aspect aan de raad voor te leggen. Het is echter wel te verwachten dat deze dusdanig hoog zullen zijn, dat trouwen op zaterdag een society-aangelegenheid is geworden.

Voor eigen inwoners die om bijzondere reden niet op een normale werkdag kunnen trouwen zal een uitzondering worden gemaakt; tegen een normaal geldend tarief.

Aktie: "EEN VOOR AFRIKA"

De opbrengst van de gehouden collecte voor hongerend Afrika, gehouden op 26 nov. j.l. alhier, geeft het volgende beeld:

Gezamenlijke Kerken:	f. 5.100,--
Rabobank:	" 830,--
P.T.T.	" 400,--
Scholen	" 530,--

Totaal: f. 6.860,50

=====

Mogelijk zijn er ook nog giften bij de centrale kas in Friesland binnengekomen - die worden u dan nog bekend gemaakt.

25 JIER SKOALMASTER WEZE: DREECH OF MAKLIK?

"Net altyd like maklik", neffens master Louw Roelevink, "mar it hat ek in protte moaie kanten". Roelevink, dy't yn 1959 útein sette yn Wierum (by Dokkum) as haad oan'e kristlike skoalle dêrre en yn 1969 beneamd waard as haad fan'e 3-mans kristlike legere skoalle yn Sleat, hat troch de jierren hinne hiel wat 'streamingen' en fernijingen yn't ûnderwiis meimakke.

Roelevink kaam út it boerelaach en folge in foar dy jierren soarte fan tradysje: hiel wat boeresoannen yn ús provinsje bedarren yndertiid by't ûnderwiis.

De boeresoan: "Yn'e 5^e klasse moasten je it melken leare, de ko like yn'e bernejierren ek wol in oaljefant fansels! Pine yn'e earmen? Mar trochsette jonge!" Syn heit fûn dat hy earst de klassen mar troch moast en joech him doe de goerie: 'Jonge, do moatst mar skoalmaster wurde, as ik moarns fuortgean te melken, lizze hja noch op'e hûd en as ik jûns thúskom, sitte se al wer yn'e sinne en dan ek noch in grouwe fertsjinst! De wrâld rint op'e non!'

Syn heit ferseach soks al, ék yn't boerewurk: 'Want der komme ek al trekkers!'

No wie sa'n fernijing yndertiid in grutte foarútgong - mar dat kin Roelevink no net bepaald fan alle feroarings yn't ûnderwiis sizze: "Ut Wierum wei moast ik yndertiid troch waar en wyn in winterskoft op 'e fyts nei Ternaard of Dokkum - 'bijskole': Der moast in 'pedagogysk certificaat' komme - foar in sollisitaasje wie soks perfoarst nedich". Ear't Roelevink oan in oare sollisitaasje ta wie, wie dat hiele certificaat al ôfskaft. Doe in winterskoft foar 'bijskoling' gjimmestyk op 'e fyts nei Ternaard en doe op de brommer nei Ljouwert, der waard sels in lange ûnderbroek foar oantugd om de waarmte wat te hâlden ûnderweis. En op 't heden kin elkenien mei applikaasjediploma samar gjimmestykles jaan: oft it fertroud is of net!

En dan de computers fan no: alle skoallen moatte anst sa'n ding ha en de bern paadwiis meitsje yn'e moderne technyk. Spitergenôch giet de ûntwikkeling fan computers sá hurd, dat it apparaat wat jin hjoed oantuge, moarn al wer ferâldere is. Wêr giet soks mei de wrâld op ta? "We moatte ús dêrom net al te bot oerstjoer meitsje litte", neffens Roelevink.

"Haadsaak bliuwt: jin moatte aardicheid hâlde oan it omgean mei bern. Boppedat moatte jin jinsels in systeem oanpasse, op wat jin goed leit, sôks moatte je jin op talizze. Binne bern troch de tiid ek feroare? "Nee", seit Roelevink, "bern bliuwe gelyk. Der binne altyd guon by, dy't in strange, âlderwetske oanpak nedich hawwe, mar jin moatte leare, om harren dwaasheden en ûndogensk wêzen mei in myldens te besjen. As ien fan'e bern freget: "Master, net lik wurde hear - mar as master 2 knikkerts yn'e bûsen hat, oan elke kant ien, wat hat master dan?" en it antwurd is: "Vier op een rij!", dan moatte jin laitsje kinne.

Wês realist!

"Mei bern is't ek altyd bêst hen!", seit Roelevink. "De knibbel iepen? In tosk lutsen? De gryp hân? As jin bern freegje: "Hoe is't jong?", dan is't altyd bêst". Sokke gefallen hie Roelevink yn Wierum wol mear; mei in wetterpomptange hat er sels ek wol ris ien fan'e bern in kies lutsen.

It wie yn dat plak dêr oan'e seedyk earst wol wennen hear, as Gasterlanner. In man fan't gemeentehûs dêrre sei: "Och heden, dêr ha je wêr sa'n bôrst en wôrst!" Dêr siet nammentlik noch in Gasterlanner. De lju dêrre hiene ek in aparte tongslach.

Doe't it skoalplein opbrutsen wie, stjoerde master de bern yn't skoft nei bûten ta mei de wurden:

"Gean mar efkes op'e dyk". En dêr stoden se hinne: nei de seedyk ta! Machtich fansels, mar master siet der mar mei. Hied er mar sein: op'e wei.

De bern wiene dêr ek in protte oan't baarkerinnen: foar de wetterweagen útdrave as dy omheech kamen. Hja sieten yn Wierum dan ek allegeduerigen mei wiete fuotten yn skoalle.

Dan noch in lêste opmerking oer straf jaan: as in bern wat útheefd hat, moat er dêr daliks foar straft wurde fynt Roelevink. Ik ha foarhinne ris in kollega hân, dy't by de 1^e warskôging in krúske op't boerd sette en as der 3 krúskes efter ien syn namme stiene, krige er straf. Fansels wachtten de bern it 3^e krúske ôf en as ik harren dan frege: "Wat ha jim útheefd?", dan seine hja: "No, ik hie 3 krúskes!" Wêrom? Dat wisten hja net mear. Nee, bern feroarje troch de jierren hinne net safolle. It bliuwt eenaardichheid om der mei om te gean!

-/-/-

Oudejaarsmijmering

Als in het najaar de bladeren waren gevallen; de bomen langs het Diep en Bolwerken er kaal bijstonden, dan tekende de herfst zich dagelijks meer af in het Sloten van de jaren dertig.

Soms waren het dagen (of nachten) met zware herfststormen die over de toen meest oude "panstrutsen" daken loeiden, of ze waren somber met af en toe zware mist; die onze stoomboot "Stad Sloten" dan nog al eens liet "verdwalen" in het oosten van het meer, op zijn wekelijks tochten naar Leeuwarden en Sneek. In de Stad was de verlichting erg spaarzaam en dat gaf veelal een romantisch gevoel bij de stilte die er 's avonds heerste. Alleen bij de melkfabriek was lawaai van bussen die bij de "ontvangst" werden geleegd of van verdere werkzaamheden binnen en buiten. Op het terrein stonden de melkwagens; de meesten met grote paarden als "trekker" (sommige gemotoriseerd), die bij het binnenkomen en gaan van en naar het "Gaasterland" - of over de lange brug - ook meezorgden voor het nodige "vertier". Verder waren er de verenigingen die 's avonds hun bijeenkomsten of clubavond hielden; o.a. de vrouwenverenigingen die meest werkten voor Kerk of zending en ook onze aloude damclub, die in de toenmalige O.L. school vrijdagsavonds was gevestigd. Ook was de teken-school onderleiding van de legendarische P. Bonnet met leerlingen uit wijde omgeving, die drie keer per week werd gehouden in wat toen de bewaarschool heette, met aan het eind van het seizoen de tentoonstelling waarbij dhr. Bonnet zijn grote jaarlijkse "rede" hield, staande in de katheter van het NUT. Feestelijke avonden waren er ook. O.a. de muziek- en zanguitvoeringen of het jaarfeest van de jongelings- samen met de meisjesvereniging, waarbij dan een z.g. "stuk" werd opgevoerd. Ook was er soms een toneelavond verzorgd door een vereniging van buiten Sloten op één van de bovenzalen der plaatselijke cafés of in de bewaarschool.

Bij de plaatselijke bibliotheek (die was gevestigd in de consistoriekamer van de voormalige N.H. pastorie) waren wekelijks boeken te krijgen. Men kon daar uitzoeken uit ruim 500 banden, daar werd veel gebruik van gemaakt in de T.V.-loze tijd. Als we diepe in de herfst kwamen was er in de R.K. Kerk het 40 uur gebed, waarvan de zeer trouwe parochianen in grote getale gebruik maakten en op 1 november was het Allerheiligen, eveneens een zon- of feestdag waarop niet werd gewerkt. Soms was het winter en dan kwam onze oude ijsclub "Eendracht" in actie, want Sloten was in wijde omtrek niet alleen de enige, maar ook een zeer bekende baan. Als het december was geworden kwam St. Nicolaas inzicht en dat was als je jong was en belevenis als de Sinterklaastafels 's avonds waren te bezichtigen op de bekende adressen je waande je dan in een andere wereld. Overal in de stad (soms op wel 10 adressen) was er op Sinterklaas avond (of daarvoor) het nodige vertier met sjoelen, balgooien, kaarten etc. Vooraf waren er dan al heel wat "Bölerinsters" of lotenverkopers bij de deuren geweest met het nodige taai-taai, marsepein en suiker goed (vergeleken bij nu wel mondjesmaat). In de tijd tussen Sinterklaas en de Kerstdagen leefde je dan zo langzamerhand naar het einde van het jaar toe. En als het Kerstfeest was gevierd kwam de Oudejaarsavond inzicht. Een belevenis in het Sloten van toen. Eigenlijk "hoorde" en "zag" je het aankomen, je hoorde het al dagen van te voren bij het knallen van de donderbussen, soms een oude melkbus met carbid voor de zware slagen en je zag het aankomen voor de winkels ramen met de vele nieuwjaarskaarten en wensen. Een bijzondere belevenis in die tijd waren altijd de kaarten met diverse snedige en pikante spreken waarvoor "elck wat wils" bij was in de uitstalling van D.F. Brouwer waarin "de steeg" ook een levendige carbidhandel met vuurwerk werd bedreven, voor zover je over wat geld en een eigen beurs beschikte. Het "oudejaarsvermaak" begon al in de vooravond wanneer langzaam het z.g. töggen opgang kwam en naar gelang de avond vorderde nam het "geschut" toe. Zo tegen twaalf was half Sloten op de hoek bij één

net af en toe wat "aktie" om de zaak opgang te krijgen. Op enige afstand stond onze politiemacht opgesteld, dat waren Jan de Goede (later Kluiwstra en Eskens), de "hulppolitie" Thewes Hettinga met "Bella" de speurhond en de mareschaussee (al naar gelang 2-3 man) onder leiding van de opperwachtmeester Vierhoven, terwijl het geheel nog versterkt werd door de rijksveldwachter v/d Meer uit Wyckel, met wie je bijzonder moest uitkijken, gezien zijn lichaamslengte en daardoor met zijn lange arm heel ver kon reiken als het op slaan aankwam. Het geheel stond dan uiteindelijk onder bevel van onze burgemeester J.H.W. Verkouteren, die stevast tegen twaalf ook nog met zijn witte hond ten tonele verscheen. Na wat afleidingsmanoeuvres ging het dan "los" op de hoek; veel geplof met de "bus" en als het lukte een emmer benzine op de brug, waardoor het houten "dek" moest branden. Het was natuurlijk wel gevaarlijk voor de omwonenden. Ook liep het dichtsbijzijnde huis walm- en roetschade op of knapten ruiten, wat eigenlijk niet kon. Het werd dan steeds "mooier", als oude autobanden werden aangesleept dreigde het uit de hand te lopen en dan liet Verhouteren de brandweer waarschuwen en gaf hij order om de hoek te ontruimen. Nou, daar was alles eigenlijk ook om begonnen. Er stonden dan spoedig "wild-west" tonelen, want er werd niet met milde hand ingegrepen. Ook ging er geen "discussie" aan vooraf zoals vandaag te veel gebeurt. Er vielen dan rake klappen en eigenlijk moest je ook wel erkennen dat erom gevraagd was. Nadat de hoek was "schoongeveegd" zette het bedrijf zich soms nog voort op andere punten in de stad, maar het bleef bij uitkijken, dat wel. Na enige tijd hield elk het wel voor gezien. Langzaam zakte ook de belangstelling af en waren alle "gegadigden" weer voor een jaar tevreden gesteld. In de krant kon je dan daarna lezen dat Sloten weer een roerige oudejaarsavond had beleefd.

De Stedsomropper winsket elke ynwenner
fan ús stêd - alle minsken yn Gaasterlân-Sleat
(en dêr bûten)

FOLLE LOK EN SEINE YN IT NIJE JIER

1985